

Vljudno vabljeni na predstavitev knjige

Lujiza Pesjakova / Urška Perenič

Beatin dnevnik: Roman

Prvi slovenski družinski roman v obliki dnevnika

Z avtorico spremne študije **dr. Urško Perenič**
se bo pogovarjala **Andelka Pogorilič**.

Sodelujejo **Jože Matevžič**

Skupina Pevke iz Loške doline pri DU Loška dolina

V petek, 20. decembra 2019, ob 19. uri
v Enoti Maričke Žnidaršič Stari trg pri Ložu.

Gre za prvo faksimilirano izdajo dnevniškega romana Beatin dnevnik (1887) Lujize Pesjak (1828–1898), ene prvih slovenskih pesnic, pisateljic, prevajalk in dramatičark. Izdaja je na začetku pospremljena z izčrpno literarnozgodovinsko študijo, ki prinaša nova spoznanja o avtorici in delu, ter na koncu z znanstvenokritičnimi opombami Urške Perenič. Urška Perenič je z analizo in znanstvenim komentarjem z romana prepričljivo odstranila plast slabšalnih sodb, raz-krila njegove literarne povezave z evropsko literaturo na eni strani, na drugi pa njegovo konkretno umestitev v domači prostor Notranjske in snežniških gozdov. (iz recenzije dr. Matije Ogrina)

Enota Maričke Žnidaršič Stari trg pri Ložu – Cesta Notranjskega odreda 32

www.kjuc.si

Poglediva skozi okna! Najprej na levo. Širôko, cvetočo dolino vidim. Razprostrani travnici se tù nasmišajo, bahajoč se v pisanem lišpu stotérih cvetic, in polno klasje jim z zlatimi glavami prikimava. Mnogo snažnih hišic se vidi in semtertja se razprostira senca košatih lip in búkev. Pastirji počivajo v nji, trobeč na rogóve, živinica se pase in žvrgoleči ptiči se veselé svojega življenja. Cvetóča podoba je obrobljena z zelenimi lepimi hribi in najmodrejše nebó se razpenja čeznjo. Prava idila je, ali še lepša bi bila, ako bi jo oživljala valovita reka ali svetlo jezero! Ubogi potočec, ki od grmovja polu skrit po dolini teče, je izvestno jako koristna vodíca, ali takovo srebrno zrcalo ni, katero lepôto prirodino množi in povišuje, ki ji je tó, kar je bistro okó človeškemu obličiju. — Stopiva na desno stran. Oh! — — kakó mirno in slovesno, kakó čudovito! Veličastno se razprostira pred pogledi mojimi tisočletni gozd in snežniki se vzdigujejo za njim, kakor visok oltar, ki seza v oblake, podprt z granitnimi svojimi stebri! Solnce blestí na večnem snegu in ga izpreminja v bôje ognja in mávrice. Mrak se polega krog, gozd se temí, ali gôri je še demantna svetloba! Baš zahaja solnce na drugi stráni doline za d...kim vrhom in snežniki so rožnati in žaré v čarovni krasoti. Tiho je vse, pokoj plava po vzduhu, pokoj biva na zemlji. Molčé je vzprejela priroda poslednje poljube zlatega ozvezdja dneva in molčé se pripravlja k počitku. Sedaj se oglasa zvon in razlega se iz dolíne do vrhov snežnikov jeklenega jezika glas, ki v grajski kapelici prepeva „zdrava Marija“. Iz globíne srca svojega vzkliknem tudi jaz „zdrava“ nova domovina, „zdrava“ lepôta in mir, po katerih se mi tukaj oznanja stvarnik!